

Slovenski Glasnik

Prava revnica za narod

Štev. 11. - 2. Leto.

15. JUNIJA 1943.

IZIDE VSAKIH ŠTIRINAJST DNI

STRAŽA EVROPI

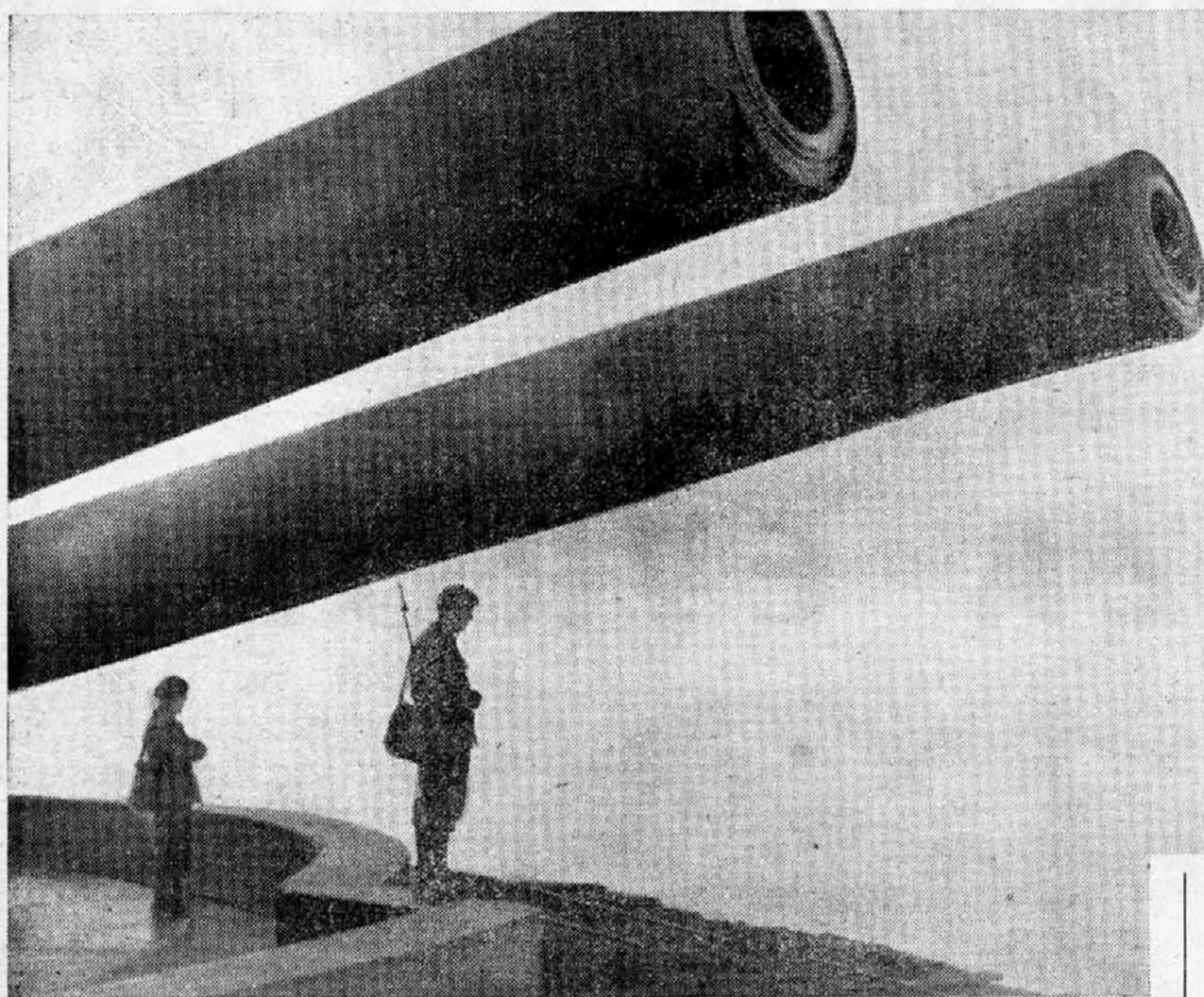


Od Ledenege do Sredozemskega morja, od ruskih step do Pirinejev, predstavlja Evropa veliko trdnjavo, velikanski granitni blok. Za obrambo Evrope so se združile vse moralne, politične, ekonomske in vojaške sile. Sovražnik naj samo poskusi izvršiti napad, Evropa je pripravljena da ga dostojno sprejme... s svojimi topovi, s svojimi letali, s svojo mornarico, ter s svojo neupogljivo voljo do zmage.

Vsega tega bi se morali zavedati vsi oni capini, katerih tih želja je predstavljena v nadi na skorajšnje izkrcavanje anglo-amerikancev ter preloma ruske fronte. Toda vojska Osovine, svinec njih orožja, hrabrost njih vojakov, skrbi za ugonobitev teh revnih iluzij.

Neprijateljska propaganda, ki se baha z bodočimi uspehi, bi se morala v prvi vrsti spominjati preveč znanih neuspehov pri Dieppu in St. Nazairu.

Vsi vojniki Evrope imajo danes v srcu samo eno povelje: braniti kontinent. To je povelje, katerega se bodo držali do konca, do popolne zmage.



OBALNA OBRAMBA

Celotna obala Evrope je močno zaščitena po izvrstnem vojaško popolnem tehniškem sistemu. Na obalni fronti, sile Osovine skrbno čuvajo ter so pripravljene odbiti sleherni poskus izkrcanja sovražnika.

To so neke vrste sivi vojaki, ki so noč in dan budni na straži, z napetimi živci, ter z nepremakljivim pogledom, uprtim proti obzorju.

Ali kdo pozna te molčeče vojake?

Za ljudstvo, za večino ljudstva, so vojaki samo oni ki se nahajajo na bojišču v neposrednem dotiku s sovražnikom. Da obstojajo še neki drugi vojaki, tega velika masa ne ve. Vsled tega ostane njih delovanje skoro neopaženo. Vendar pa predstavlja obala Evrope razsežno obrambeno črto, dolgo na tisoče in tisoče kilometrov, kjer se vodi zaenkrat samo nevidna borba, kjer so dnevi, tedni in meseci nadzorovanja in pazljivosti ravno tako naporni kot oni v jarkih na fronti.

Nevarnost na pomorski vojni fronti obstoja v presenečenju in zato je obramba obale velikega pomena. Naloga Evrope v tem sektorju je neprecenljive važnosti.

Organizacija obrambe morske fronte skrbi za neprestano nadzorovanje in opazovanje s kopnega, kakor tudi z morske strani. Na kopnem se nahajajo fiksni obrambeni sistemi, ki služijo predvsem za odbijanje malih poskusov, ter premika-joči se obrambeni kompleks, ki nastopi samo v slučaju velikih izkrcavalnih poskusov.

Mornarica pa je pozorna na morju z lahkim,

edinicami, kot so torpedovke, Mas-čolni, patrolne ladje, ladje za polaganje min ter podmornice manjše tonaže.

Tudi letalstvo nadzoruje obalo, vedno pripravljeno da nastopi proti sovražniku, ki bi se hotel približati. Opazovalna letala križajo neprestano nad obalami; bombniki, lovci, torpedna letala so vedno pripravljena dvigniti se v zrak od prvem alarmu.

Služba vojakov na obsežni obalni fronti je jako težka, ker se straža ne sme oddaljiti od svojega mesta. Tako stojè na straži, vojaki Osovine na obalni fronti, ki je najdaljša na svetu. Sugestivno je slišati po noči, med šumenjem valov, klic straž, ki se po presledkih ponavlja: «Straža, pozor!». In odgovor: «Pozoren sem!».

Ako se meščani in vaščani lahko zanimajo za svoje poslovanje in za svoje delo, se je temu treba zahvaliti obalni obrambi, ki skrbi, da se nevidni sovražnik ne približa in je vedno pripravljena da odbije sleherni presenečenje.

Obalna obramba predstavlja sigurnost domovine pod orožjem in vsled tega nemožnost za sovražnika da bi ustvaril drugo fronto. Predstavlja tihi neprecenljivi faktor, ali neobhodno potreben za končno zmago.

V senci topov, opazuje straža neprestano morsko obzorje: od tam lahko pride nevarnost!

V slučaju potrebe se bodo tudi topovi oglasili in skrbeli da oddaljijo slučajno približajočega se sovražnika.

Ali so italijani utrujeni?

V gotovih «dobro poučenih krogih» se rado govori o utrujenosti italijanskega naroda, «hudo poskušenega vsled letalskega bombardiranja». Pravi se tudi, da «Italijani sicer razumejo, da nima pomena toliko trpeti za vojno; zato tudi zahtevajo od vlade da sklene mir, ker hočejo da se enkrat konča».

Odgovor onim gospodom jo da italijanski narod sam. Evo, odlomek pisma, katerega je pisala mati svojemu sinu vojaku:

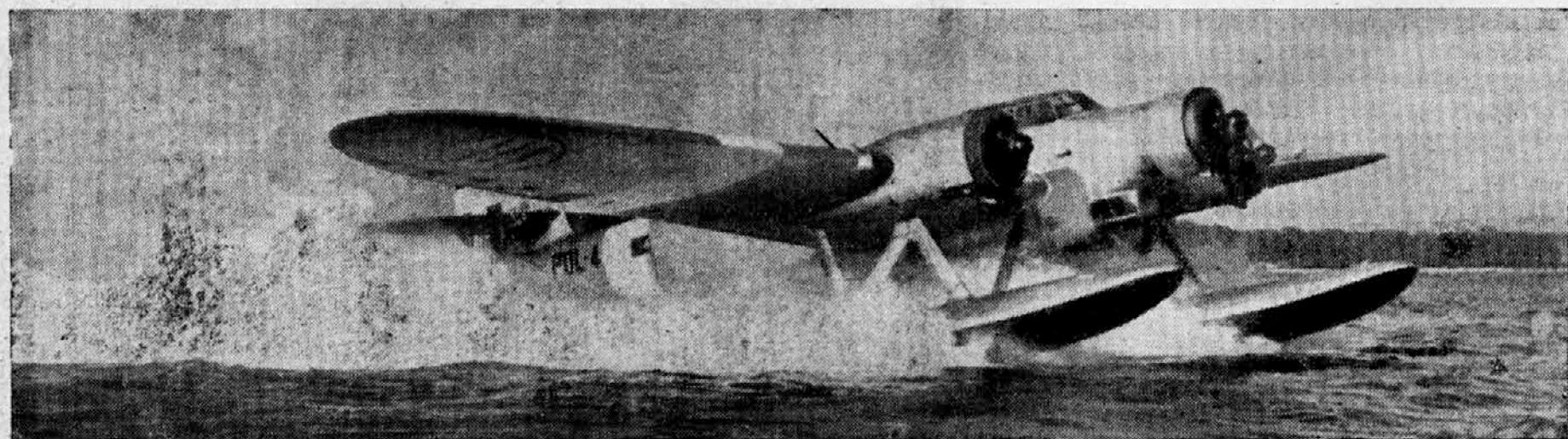
«... toliko molim, globoko molim Mater Božjo, da bi te vrnila zdravega in veselega, istotako kot tvojega brata in vse vojake Italije, kajti vsi imajo eno mater ki jih željno pričakuje, in ti prisegam, da se v tem hipu tudi jaz počutim vojaka in želela bi boriti se kot vi, da upropastimo prokletega sovražnika... ki zaman poskuša, da bi nas s svojim nečloveškim nasiljem zadavil».

Istotako so ponosne in plemenite besede dekleta ki jih piše svojemu zaročencu na fronti:

«... ne vem kako vam bomo poplačali požrtvovanje ki ga dobrovoljno darujete naši lepi domovini, kateri se ne more nič odreči, ... Marijo, prosim te, bodi močan in pogumen. Vedenje celokupnega prebivalstva je... da se izkaže vredno svojih vojakov. Vse naše mladeniče pod orožjem naj Bog blagoslovi. Vredni ste velike nagrade, gotove zmage za katero smo tudi mi pripravljeni doprinesiti kakršnokoli požrtvovanje...».

Kaj pa naj bi rekli o dečku Francu Romeo, ranjenemu po sovražnem letalskem napadu, ki je zahteval, da se mu dobavi puška, da bi tudi on streljal na barbarske rušitelje civilnih domov, in otraka Ferdinanda Negri, ki je izdihnil svojo angeljsko dušo pod ruševinami z vzklikom: «ŽIVELA ITALIJA».

To je italijanski narod ki je trdno odločen boriti se z vsemi silami za svojo Domovino, katero ne bo nikoli zatajil!



Italijansko torpedno letalo se je dvignilo v polet proti sovražnemu brodovju, ki poskuša prepluti Sredozemsko morje.